

Dienesmindes venner

19. august 2024

NYHEDSBREV NR. 4

Aktiviteter i foreningen

Onsdag d. 7. august var læssedag for transport til Ukraine d. 12. august. Vejret var godt så vi fik vors medbragte kaffe udendørs.

Vinsmagning d. 25. august er aflyst

Det planlagte arrangement med vinsmagning d. 25. august er aflyst p. g. a. for få tilmeldinger

Tur til Skolobiv d. 12. august

Arnbjørn og hans hustru Mette tog turen til ukraine i uge 33

Mette har lavet en fin beretning fra turen som følger:

Tur til Ukraine som ledsager

Jeg vil her prøve at skrive lidt om augustturen til Ukraine.

Vi startede hjemmefra søndag aften, i tilpas tid til at vi kunne lægge os til at sove da vi ankom til Padborg. Mandag morgen gik Arnbjørn i gang med at få styr på papirerne. Det gik rimelig hurtigt og efter lidt grænsehandel tog vi af sted med kurs mod Ukraine. Den polsk-ukrainske grænse blev klaret i rekordfart og allerede efter 2 døgn nåede frem til Skolobiv.

På turen fra grænsen og frem til Skolobiv så vi ufattelig mange marker der bar præg af, at ingen havde dyrket dem de sidste par år. Der gav plads til natur, men det bliver et stort arbejde igen at kunne dyrke afgrøder. Vi så også mange nybyggede huse hvor der kun stod den rå bygning uden vinduer, døre, tag og så videre. Ved de fleste var der meterhøjt ukrudt omkring bygningen og intet syn af byggematerialer. Et trist syn som dog kun er en lille konsekvens af krigen mod Rusland - det giver stof til eftertanke.

Vi kom så tidlig til Skolobiv at der ikke helt var samling på hjælperne. Men, mens der kom styr på det blev vi budt på lækker mad hos et ægtepar i byen. De diskede op for os med flere forskellige retter, flere end vi kunne klare. Da vi havde fået et tiltrængt bad blev vi budt på kaffe og hjemmebagt kage.

Familien bestod af far, mor, 4 børn og 5 adoptivbørn. De levede et liv i troen på Kristus og at det var bestemt af Gud at de skulle hjælpe ved at tage imod disse børn. I Skolobiv har den tyske baptistmission opført 6 huse hvor der bor familier som hver har taget imod 5 børn. I alt har missionen opført 114 huse i Ukraine, den største samling er i Skolobiv. Børnene er blevet forældreløse primært pga. alkohol og stofmisbrug. Det stod klart for mig, at der var mange børn og unge i byen, og at familierne stod sammen om at skabe rammerne for et godt liv. Dagen før vi kom havde byens unge pakket 1300 indkøbsposer med rengøringsmidler og langtidsholdbare fødevarer. Poserne var samme dag blevet kørt af sted og skulle nå ud til 1300 familier i nød.

Mens Arnbjørn gik tilbage til lastbilen for at se at alt gik efter planen fik jeg lov til at se den lokale baptistkirke

Kirken i Skolobiv

Lastbilen var hurtigt blevet tømt og det meste var allerede på plads i en anden lastbil der skulle køre tingene videre.

4 timer efter vores ankomst var vi allerede på vej tilbage mod Danmark.

Inden vi forlod pastor Valentin, pastor Ivan og alle hjælperne blev der bedt for os, med tak for al den hjælp de modtager, den indsats som ydes af Dienesmindes venner og ikke mindst en bøn om at Gud er med os alle dage. Vi modtog et stort glas honning leveret i en stofpose hvor de havde skrevet Salmernes bog kapitel 121, valfartssangen, på.

Da der var lang ventetid ved de nordlige grænseovergange besluttede vi os for at køre de 500 km til Medyka grænseovergangen.

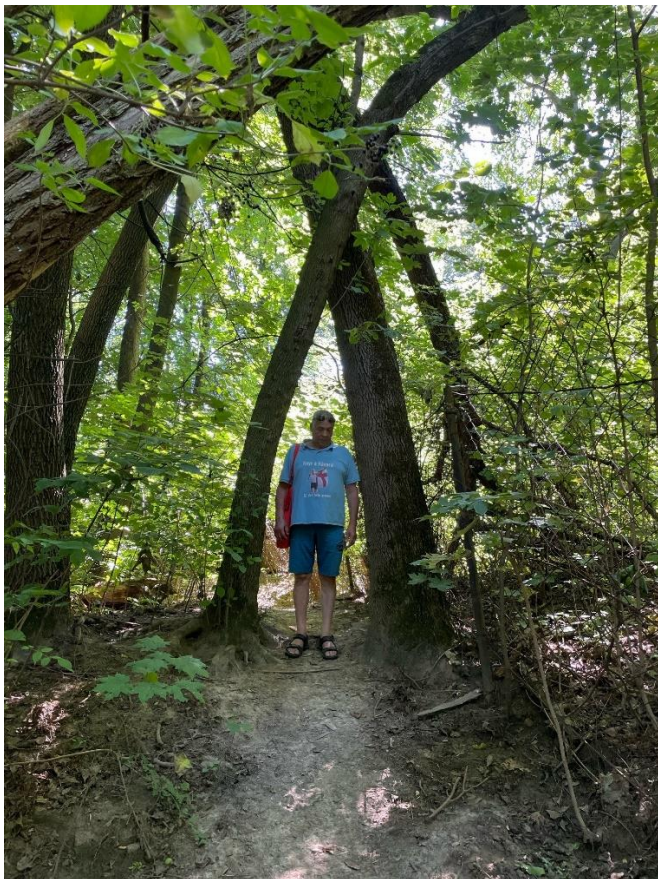
Vi skulle dog lige nå at være turister for en stund, så vi ville se noget af Lviv. Byen er på UNESCOs verdensarv liste, og vi kunne læse os frem til, at der var meget at se. At finde et sted at parkere lastbilen skulle tages med i planlægningen, men da vi havde læst følgende om Frilandsmuseet besluttede vi at det var her vi ville bruge en dag.

“På den træbeklædte skråning nord for Lychakivsky-kirkegården finder du det fine frilandsmuseum, Shevchenkivskyi Hai. Her kan du opleve bjælkehuse, gårde og ladebygninger, som er hentet fra hele det vestlige Ukraine, og genopført i de charmerende omgivelser. I dag findes der over 100 forskellige bygninger i den store park – flere af dem er åbne for publikum.”

Træbygning ved frilandsmuseum

Vi fik lastbilen parkeret og begav os af sted. Bygningen der lå i nærheden så lukket ud så vi besluttede os for at gå af den nærmeste sti. Stien førte os ind i den skov der husede Frilandsmuseet. Vi gik langs hegnet ind til området og håbede at vi ville møde en indgang. Vi gik i flere timer langs hegnet. Stien havde sine udfordringer undervejs - op og ned og aldrig lige ud. Et enkelt sted lå der rafter over en grøft.

Vandring ved frilandsmuseum

Stien var smal så vi gik i gåsegang. Arnbjørn var flink til at berette om de stejle skråninger vi kunne se ned af, alt mens jeg og min tro følgesvend Højdeskræk, med rystende ben prøvede at holde trit.

Udsigt ved frilandsmuseum

Efter et par timer endte vi ved en nedstigning som ingen af os kunne forcere. Så vi måtte afvige fra kursen rundt om Frilandsmuseet, og efter en tid endte vi ved en nedlagt jernbane. Skulle vi gå ad

den, eller skulle vi vælge hvad Google Maps foreslog? Der stod en lokal og arbejdede ved banen og ham spurgte vi om vej. Han så forslaget fra Google og viste os i den retning. Milde himmel, nu kom vi ud i åbent terræn, de stejleste stigninger, og ditto nedad, stien var nu kun en fod bred, skyfri himmel og 29 grader varmt. Vi endte ved en asfalteret vej og skulle så kun gå de sidste 1,8 km for at være tilbage ved lastbilen. Det var lige så anstrengende som på stierne for stigningerne svarede præcis til det vi allerede havde prøvet. Da vi manglede knap 1 km passerede vi den jernbane som vi valgte ikke at gå ad! Den samlede tur blev på godt 8,5 km så det var et svedigt par der nåede frem til den kendte lastbil. Det var en oplevelse som vi vil huske længe. Trods anstrengelserne havde vi det hyggeligt undervejs.

Eneste vej væk fra området og mod grænsen var gennem centrum af Lviv. Her kunne jeg nyde de smukke bygninger fra passagersædet.

Trængsel i Lviv

Vi holdt et stykke fra grænsen og var godt i gang med at lave aftensmaden da vi fik besked om at være klar til at køre ud af Ukraine 40 minutter senere. Det hele blev pakket sammen i en fart og den færdige mad kom ind i førerhuset så den kunne indtages her når der var tid til det. En flink tolder og ditto ukrainske chauffører sørgede for at vi kom forrest i køen og 2,5 time senere var vi igennem grænsen og kunne fortsætte hjemad.

Mad ved grænsen

Inden vi nåede det hjemlige skulle vi lige forbi Tønder og Rødekro og laste masser af gode sager. 6 døgn efter vi tog af sted var vi hjemme igen. Når man tager i betragtning at vi var turister i et døgn, så er det vist godt klaret at køre 3.959 km på 5 døgn med 1 chauffør.

Lastbilen er nu vasket grundigt ud og inde så den er klar til endnu en tur til Ukraine med nødvendig nødhjælp.

Slutrenøgøring

Det har været en oplevelse at møde en masse gæstfrie og taknemmelige mennesker på vores vej. Er jeg klar til endnu en tur som passager; JA, til enhver tid.

Tak til Google translate for hjælp til de sproglige udfordringer vi mødte på vores vej, og ikke mindst tak til min elskede mand fordi han ville have mig med på denne tur.

De bedste hilsner

Mette

ps. Jeg skal hilse fra Arnbjørn der allerede er klar til den næste tur, med eller uden mig, bare det er en tur med nødhjælp.

Salmernes bog, kapitel 121

Valfartssang.

Jeg løfter mine øjne mod bjergene, hvorfra kommer min hjælp?

Min hjælp kommer fra Herren, himlens og jordens skaber.

Han lader ikke din fod vakle, han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.

Han, som bevarer Israel, falder ikke i søvn, han sover ikke.

Herren bevarer dig, Herren er din skygge ved din højre side.

Om dagen stikker solen dig ikke, månen ikke om natten.

Herren bevare dig mod alt ondt, han bevare dit liv.

Herren bevare din udgang og din indgang fra nu af og til evig tid.

Næste tur

Næste tur afgår fra Dienesminder onsdag 21. august.

Det bliver en trækker / trailer, som skal læsses samme dag.

Læsset skal til Zaporizjzja

Pbv.

Karsten Krog